

Dékáni köszöntő – Generációs élmény

Egy generációnyi idő telt el azóta, hogy 1995-ben az ELTE Állam- és Jogtudományi Kara „kihelyezett” jogászképzést indított Győrben, a Széchenyi István Főiskolával együttműködésben. Egy generációnyi idő már történelmi léptékel is felfogható, és résztvevői számára általában meghatározó generációs élményekhez köthető. Az első évfolyam és a kilencvenes évek győri joghallgatói számára ez a generációs élmény az alapítás élménye volt. Most visszatekintve, nemcsak a jogászképzésnek, de a magyar demokratikus társadalmi együttélés alapításának élménye is megadatott. A '89-es rendszerváltásról kicsit lecsúszott korosztály még megannyi átmeneti vagy éppen régóta nem rendezett jelenséggel találkozott még ekkor is. A jogászképzés tartalmát, szellemiségét meghatározták a jogrendszer tisztulásának és átalakulásának jogpolitikai vitái. Az egyetemistáknak lelkes partnerei voltak az oktatók, nemzetközi tekintélyű elméleti professzorok és többnyire helyben gyakorló szakemberek. Amikor az ország sorsát befolyásoló alkotmánybírák álltak a katedrán, amikor (több) telt házat vonzott egy *pro life/pro choice* vita, amikor általános érdeklődés övezte a büntetőpolitika szigorodásáról, a jogászai etika alapjairól, az ombudsmanok vagy az ítélőtáblák sorsáról vagy az uniós jogharmonizáció technikáiról szóló szakmai diskurzusokat, amikor a hallgatók önálló – és nyomtatásban, papíron kiadott! – lapjának (Paragrafus) szerzői belső meggyőződésből esszéket, interjúkat, fórumokat szenteltek az egyetemi és országos közéletnek, amikor régebbi győri jogi kari történeteket még nemigen lehetett mesélni, mert ezek épp akkor történtek velünk... Szóval ez az együtt-alapítás romantikus évtizede volt.

A generációnyi idő a győri jogi kar közösségét megalapozta, felépítette és megerősítette. Ma már az alapító professzorok alatt és mellett felnőtt generáció vette át a karért való felelősséget, a kari vezetők többsége már itt végzett jogász. Bihari Mihály professzor, Szekeres Tamás főigazgató (majd rektor) és Szalay Gyula dékán intézményt alapítottak, vezetési-működési kultúrát teremtettek, olyat, amely későbbi vezetői, oktatói generációkat tudott kinevelni. A Lévainé Fazekas Judit dékánsága alatt nagykorúvá vált intézmény bizonyította, hogy oktatáspolitikai és pandémiás kihívásoknak egyaránt képes megfelelni. Míg az alapítási években a nemzetközi tapasztalatszerzés lehetőségei, a tehetséggondozás, a proaktív oktatásmódszertan, az oktatási-kutatási infrastruktúra a maihoz képest ugyancsak gyerekcipőben járt, az első tíz év évfolyamainak szakmai karrierje az ékes bizonyíték arra, hogy közösségi elköteleződéssel, a szabadság iránti vágygal és az Etelka néni által fémjelezett emberséges hozzáállással mindez roppant izgalmas kalanddá válik az emlékezetünkben.

Ezen kötet olvasásához is ezt a könyvjelzőt ajánlom: az új és következő generációk ismerjék fel történeteinkből, hogy mennyit számít, ha az egyetemi évek hasznosan, az aktív részvétel jegyében telnek. Legyen az új generációs élmény az, hogy a világra nyitott győri oktatói-hallgatói-hivatásrendi közösség és az alumni együttműködése a jogi kar történetének következő sikeres fejezetét írja!

Dr. Smuk Péter

dékán